

Asia C-43/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

27.1.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Nejvyšší správní soud (Tšekki)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

20.1.2021

Valittaja:

FCC Česká republika, s.r.o.

Vastapuolet:

Městská část Praha-Ďáblice,

Spolek pro Ďáblice

10 As 322/2020 - 69

[– –]

VÄLIPÄÄTÖS

Nejvyšší správní soud (ylin hallintotuomioistuin, Tšekki) [– –] on päättänyt asiassa, jossa ensimmäisessä oikeusasteessa kantajana a) oli **Městská část Praha-Ďáblice** (Praha-Ďáblicen kaupunginosa, Tšekki) [– –] ja kantajana b) oli **Spolek pro Ďáblice** (kansalaisyhdistys Praha-Ďáblice, Tšekki) [– –] ja vastaajana on **Ministerstvo životního prostředí** (ympäristöministeriö, Tšekki), [– –], jossa menettelyn muuna osapuolena on **FCC Česká republika, s.r.o.**, [– –], ja joka koskee vastaajan 21.4.2016 tekemää päätöstä [– –], jota käsitellään menettelyssä, joka koskee muun osapuolen tekemää kassaatiovalitusta Městský soud v Praze (Prahan kaupunkioikeus, Tšekki) 16.9.2020 antamasta tuomiosta nro 10 A 116/2016-143,

seuraavaa:

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraava ennakkoratkaisupyyntö:

Onko teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24.11.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 9 alakohtaa tulkittava niin, että laitoksen ”olennaisella muutoksella” tarkoitetaan myös kaatopaikkasäilytysajan pidentämistä ilman, että samanaikaisesti muutettaisiin kaatopaikan hyväksytyjä enimmäismittoja tai kaatopaikan sallittua kokonaiskapasiteettia?

[– –]

Perustelut

I. Oikeudenkäynnin kohde

1) Muu osapuoli, FCC Česká republika (jäljempänä valittaja), on liikeyritys, joka pitää kaatopaikkaa Prahan Ďáblicen kaupunginosassa ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä, ympäristön pilaantumista koskevan yhtenäistetyn rekisterin ja tiettyjen lakien muuttamisesta annetun lain nro 76/2002 (zákon o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů) (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämistä annettu laki) nojalla.

2) Kaatopaikan pitämistä koskeva yhtenäistetty lupa annettiin vuonna 2007, minkä jälkeen sitä on muutettu useasti, erityisesti kaatopaikkasäilytysaikaa on pidennetty kahdesti. Valittaja haki vuoden 2015 loppupuolella Magistrát hlavního města Prahy (Prahan kaupungin viranomaiset) yhtenäistetyn luvan muutosta jo kolmannentoista kerran. Valittaja jätti hakemuksen muun muassa siitä syystä, että kaatopaikan suunniteltu alkuperäinen kapasiteetti ei ole tähän mennessä täyttynyt ja että kaatopaikkasäilytystä koskevan nykyisen luvan oli määrä päättyä vuoden 2015 lopussa. Magistrát teki 29.12.2015 päätöksen kaatopaikan pitämistä koskevan yhtenäistetyn luvan muuttamisesta ja muutti kaatopaikkasäilytyksen päättymispäivämäärän 31.12.2015 päivämääräksi 31.12.2017 eli pidensi kaatopaikkasäilytysaikaa kahdella vuodella. Tällä päätöksellä ei tehty muutoksia kaatopaikan kokonaiskapasiteettiin eikä sen enimmäismittoihin. **[alkup. s. 2]**

3) Kantajat (kaatopaikan sijaintipaikkana ollut Prahan kaupunginosa ja luonnonsuojelusta ja maisemanhoidosta annetun lain nro 114/1992 (zákon o ochraně přírody a krajiny) 70 §:ssä tarkoitettu kansalaisyhdistys eli yhdistys, jonka pääasiallinen toiminta keskittyy ympäristön ja maiseman suojeluun ja jonka kautta kansalaisten osallistuminen luonnonsuojeluun toteutuu laissa tarkoitetulla tavalla) valittivat Magistrát hlavního města Prahy päätöksestä. Vastaja hylkäsi valituksen sillä perusteella, että kumpikaan kantajista ei ollut yhtenäistetyn luvan muutosta koskevan menettelyn osapuoli. Niiden valitusta ei näin ollen otettu tutkittavaksi.

4) Tämän jälkeen kantajat nostivat kanteen vastaajan päätöksestä. Městský soud v Praze hyväksyi kanteen, kumosi vastaajan päätöksen ja palautti pääasian vastaajan käsiteltäväksi. Kantajien osallisuuden arvioinnin kannalta on olennaista, hyväksyttiinkö yhtenäistettyä lupaa koskevalla muutoksella valittajan ylläpitämän laitoksen ”olennainen muutos” ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain 2 §:n i kohdan mukaisesti. Sen perusteella määräytyvät menettelyyn osallistuvat osapuolet eli näin ollen myös ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain 7 §:n 1 momentin c ja e kohdassa tarkoitettujen toimijoiden mahdollinen osallisuus. Kysymyksen ratkaisu riippuu myös siitä, missä määrin yleisö, jota asia koskee, otetaan menettelyssä huomioon ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain nro 100/2001 (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) mukaisesti. Jos kaatopaikkasäilytysajan pidennys tulkitaan pääasian oikeudenkäynnissä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetussa laissa tarkoitetuksi ”olennaiseksi muutokseksi”, menettely olisi pitänyt toteuttaa ns. jatkotoimia koskevana menettelynä ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain 9b §:n ja sitä seuraavien lainkohtien edellyttämällä tavalla, ja kantajien osallistuminen menettelyyn olisi pitänyt sallia myös tämän lain nojalla.

5) Městský soud viittasi käsitettä ”olennainen muutos” koskevassa tulkinnassaan tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annettuun neuvoston direktiiviin 85/337/ETY sisältyvän käsitteen ”hanke” tulkintaan unionin tuomioistuimen tuomioissa, erityisesti tuomiossa Brussels Hoofdstedelijk Gewest ym. v. Vlaams Gewest (C-275/09, EU:C:2011:154) ja tuomiossa Pro-Braine ASBL ym. v. Commune de Braine-le-Château (C-121/11, EU:C:2012:225). Městský soud päätteli tästä, että käsitteen ”hanke” merkitys voidaan ymmärtää myös ajallisesti, jolloin laitoksen käyttöajan pidennys on ymmärrettävä ”hankkeen” laajuuden muutoksena. Jos laitokselle on alun perin myönnetty vain rajattu käyttöaika, sen ympäristövaikutuksia sallitun käyttöajan päättymisen jälkeen ei ole arvioitu, koska tällaisia myöhempiä vaikutuksia ei ole otettu huomioon. Käyttöajan pidentäminen merkitsee myös ympäristövaikutusten jatkumista. Městský soud sovelsi samaa perustelua ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain tulkintaan.

6) Městský soud tuli siihen tulokseen, että ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain 2 §:n i kohdassa tarkoitettua ”olennaisen muutoksen” käsite voidaan määrittää tilan tai kapasiteetin näkökulman lisäksi myös ajallisesti. Jotta voitaisiin määrittää, oliko kaatopaikkasäilytyksen pidennys ”olennainen muutos”, on pohdittava paitsi sitä, oliko alun perin suunniteltu kaatopaikan kapasiteetti täyttynyt, myös sitä, oliko juuri kaatopaikkasäilytysajan (jolle oli alkuperäisessä yhtenäistetyssä luvassa määritelty tietty päättymispäivämäärä) pidennys voinut vaikuttaa ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuviin vaikutuksiin. Magistrát ja vastaaja eivät kuitenkaan käsitelleet asiaa tarkemmin.

7) Valittaja teki Městský soudin tuomiosta kassaatiovalituksen Nejvyšší správní souduin. Se väittää, ettei unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, johon

Městský soud viittaa, perusteella kaatopaikkasäilytyksen pidennystä kahdella vuodella voida pitää ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain 2 §:n i kohdassa tarkoitettuna olennaisena muutoksena, mikäli pidennyksen yhteydessä ei ole kyse alueen fyysistä olotilaa muuttavista töistä tai kajoamisesta siihen. Kaatopaikkasäilytysajan pidentäminen ei muuttanut kaatopaikan sallittua kokonaislaajuutta eikä kaatopaikkajätteen sallittua kokonaisuutta, ja molemmat seikat oli jo aiemmin hyväksytty ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä, eikä yhtenäistetyin luvassa pidennystä koskevassa päätöksessä puututa niihin. Valittaja haki kaatopaikkasäilytysajan pidennystä, jotta kaatopaikan alun perin suunniteltua kapasiteettia voitaisiin käyttää kokonaisuudessaan (ja näin ollen myös kaatopaikan vakaan muodon ja jälkeensä tehtävän jätealueen kunnostuksen varmistamiseksi). Valittajan mukaan kaatopaikan nykyistä käyttövaihetta koskevan hankkeen ympäristövaikutuksia koskevassa lausunnossa oli ilmoitettu pelkästään suuntaantava arvio kaatopaikkasäilytysajasta; hankkeen hyväksymisen kannalta olennaista oli kaatopaikan tilan ja kapasiteetin arviointi. Yhtenäistetyssä luvassa oli myös kaatopaikkasäilytyksen oletettu päättymispäivämäärä, joka oli merkitty lupaan ainoastaan siitä syystä, ettei lupaa myönnettäisi muodollisesti rajoittamattomaksi ajaksi. Vaikka kaatopaikkasäilytysajan [alkup. s. 3] pidennyksestä aiheutuisikin ympäristövaikutuksia, sitä ei voitaisi pitää ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain 2 §:n i kohdassa tarkoitettuna ”olennaisena muutoksena”.

8) Kantajat pitävät sitä vastoin Městský soudin päätöstä oikeana. Ne viittaavat siihen, että yhtenäistetyssä luvassa kaatopaikkasäilytysaikaa ei rajattu kapasiteetin täyttymiseen asti, vaan sen piti päättyä tiettyinä päivämäärinä riippumatta siitä, oliko kaatopaikan kapasiteetti täytynyt vai ei. Vastaaja ei esittänyt kantaansa kassaatiovalitukseen.

II. Asian kannalta merkityksellinen unionin oikeus ja kansallinen oikeus

9) Teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24.11.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 9 alakohdan mukaan olennaisella muutoksella tarkoitetaan

”laitoksen tai polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen tai jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen luonteen tai toiminnan muutosta tai tällaisen laitoksen laajennusta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia”.

10) Direktiivin 2010/75/EU 20 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan suunnittelemaan olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa.”

11) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä, ympäristön pilaantumista koskevan yhtenäistetyn rekisterin ja tiettyjen lakien muuttamisesta annetulla lailla nro 76/2002 saatetaan direktiivi 2010/75/EU osaksi Tšekin kansallista lainsäädäntöä. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämisestä annetun lain 2 §:n i kohdan mukaan ”olennaisella muutoksella” tarkoitetaan

”käyttötarkoituksen, toimintatavan tai laitoksen laajuuden muutosta, jolla voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön; olennaisena muutoksena pidetään aina

1. käyttötarkoituksen, toimintatavan tai laitoksen laajuuden muutosta, mikäli se sellaisenaan ylittää tämän lain liitteessä I ilmoitetut raja-arvot”.

12) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämistä annetun lain 7 §:n 1 momentin mukaan yhtenäistetyn luvan **myöntämistä** koskevan menettelyn osapuolia ovat aina

a) laitoksen toiminnanharjoittaja;

b) laitoksen omistaja, mikäli kyseessä on eri taho kuin laitoksen toiminnanharjoittaja;

c) kunta, jonka alueella laitos sijaitsee tai laitoksen on tarkoitus sijaita;

--

e) kansalaisyhdistykset, yleishyödylliset yhteisöt, työnantajajärjestöt tai kaupparegistraarit, joiden toiminnan päämääränä on ammatillisten etujen tai yleisen edun edustaminen ja suojeleminen erityislainsäädännön nojalla, ja niiden lisäksi kunnat tai hallintoalueet, joiden alueella tällaisella laitoksella voi olla ympäristövaikutuksia, mikäli ne ovat ilmoittaneet viranomaiselle kirjallisesti halunsa toimia menettelyssä osapuolina 8 vuorokauden kuluessa lain 8 §:n nojalla tiedoksi annettavan hakemustietoja koskevan yhteenvedon tiedoksiannosta.”

13) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämistä annetun lain 19a §:ssä säädetään yhtenäistetyn luvan muutosta koskevasta menettelystä. Mikäli kyseessä *ei ole* olennainen muutos, lain 19 §:n 4 momentin mukaan menettelyyn osallistuvat ainoastaan 7 §:n 1 momentin a ja b kohdassa tarkoitettujen osapuolien [alkup. s. 4] eli laitoksen toiminnanharjoittaja ja omistaja. Yhtenäistetyn luvan myöntämisestä ja muutoksista päättävät alueelliset hallintoviranomaiset ja Prahassa Magistrát hlavního města Prahy. Niiden päätöksiä koskevien valitusten käsittelyssä toimivaltainen on Ministerstvo životního prostředí (vastaaja).

14) Ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain nro 100/2001 3 §:n mukaan tässä laissa tarkoitetaan

”c) asianomaisella alueella aluetta, jonka ympäristöön ja asukkaisiin hankkeen tai suunnitelman toteutumisella voisi olla merkittävää vaikutusta;

d) asianomaisella paikallishallinnon yksiköllä paikallishallinnon yksikköä, jonka hallintoalueeseen asianomainen alue kuuluu joko kokonaan tai osittain;

--

i) yleisöllä, jota asia koskee

--

2. yksityisoikeudellista oikeushenkilöä, jonka toiminnan tarkoituksena on perustamisasiakirjan mukaan ympäristön tai ihmisten terveyden suojeleminen ja jonka pääasiallisena toiminnan tarkoituksena ei ole liiketoiminta tai muu elinkeinotoiminta ja joka on perustettu vähintään 3 vuotta ennen 9b §:n 1 momentin mukaisia jatkotoimia koskevan menettelyn tiedoksiantopäivämäärää tai ennen 7 §:n 6 momentissa tarkoitettua päätöksentekopäivää tai jonka toiminnalle on antanut tukensa allekirjoituksellaan vähintään 200 henkilöä”.

15) Ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain 9c §:n 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jatkotoimia koskevasta menettelystä vastaavalle hallintoviranomaiselle 9b §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen tiedoksiantamisesta 30 vuorokauden kuluessa tehtävän kirjallisen ilmoituksen perusteella jatkotoimia koskevan menettelyn osapuoleksi katsotaan myös

a) asianomainen paikallishallinnon yksikkö tai

b) lain 3 §:n i kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu yleisö, jota asia koskee.”

III. Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

16) Käsiteltävänä olevassa asiassa Nejvyšší správní soud pohtii kysymystä siitä, tarkoitetaanko teollisuuden päästöistä annetun direktiivin 3 artiklan 9 alakohdassa tarkoitettulla laitoksen ”olennaisella muutoksella” myös kaatopaikkasäilytysajan pidentämistä kahdella vuodella ilman, että samanaikaisesti muutettaisiin kaatopaikan hyväksytyjä enimmäismittoja tai kaatopaikan sallittua kokonaiskapasiteettia.

17) Selkeyden vuoksi on syytä lisätä, että Nejvyšší správní soud ei tarkastele käsiteltävänä olevassa asiassa konkreettisesti sitä, onko kaatopaikkasäilytysajan pidentämistä pidettävä ”hankkeena” ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain (ja YVA-direktiivin) mukaisesti, vaikka valittajan väitteet siihen pääosin kohdistuvatkin. Unionin tuomioistuin on jo tarkastellut pääasian

oikeudenkäynnissä käsiteltävän kaltaisia laitosten käyttöajan pidennyksiä ympäristövaikutusten näkökulmasta, mutta Nejvyšší správní soud haluaa ennakkoratkaisupyynnöllään tarkentaa, voidaanko vastaavaa tulkintaa soveltaa ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen yhtenäistämistä annettuun lainsäädäntöön.

18) Jäljempänä esitetyistä syistä Nejvyšší správní soudin asiaa käsitelvä jaosto pitää ennakkoratkaisupyynnön esittämistä unionin tuomioistuimelle tarpeellisena.

19) Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei ole tähän mennessä käsitelty direktiivin 2010/75/EU (tai sitä edeltävien direktiivien) käsitettä ”olennainen muutos”.

20) Tuomiossa Brussels Hoofdstedelijk Gewest ym. v. Vlaams Gewest unionin tuomioistuin arvioi direktiivin 85/337/ETY näkökulmasta lentokentän toiminnan harjoittamista koskevan voimassa olevan luvan uusimista, jossa ei ollut kyse alueen fyysistä olotilaa muuttavista töistä tai kajoamisesta. Se päätti, että luvan uusimista ei voida pitää **[alkup. s. 5]** ”hankkeena”, kun kyse ei ole alueen fyysistä olotilaa muuttavista töistä tai kajoamisesta (C-275/09, EU:C:2011:154, 20, 24 ja 38 kohta). Unionin tuomioistuin ei ole tähän mennessä poikennut tästä tulkinnasta. Uusimmasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (jossa tulkitaan tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/92/EU) käy kuitenkin ilmi, että kun otetaan huomioon erityisesti YVA-direktiivin 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan sanamuoto, ilmaisulla ”hanke” tarkoitetaan töitä tai kajoamista, joilla muutetaan alueen fyysistä olotilaa (ks. tuomio Friends of the Irish Environment Ltd v. An Bord Pleanála ym., C-254/19, EU:C:2020:680, 32 kohta tai tuomio Inter-Environnement Wallonie ja Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, 62 kohta). Alueen fyysistä olotilaa muuttavien ”töiden” tai ”kajoamisen” vaatimus on näin ollen merkittävä seikka, kun arvioidaan sitä, voidaanko jotakin toimenpidettä pitää ”hankkeena”.

21) Unionin tuomioistuin on vahvistanut edellä mainitut seikat luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohtaa koskevalla tulkinnallaan. Vaikka direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa olevan käsitteen ”hanke (projekt)” määrittämisen kannalta onkin olennaista määrittää [YVA-direktiivin] käsite ”hanke (záměr)”, ainoastaan [YVA-direktiivin] käsitteen ”hanke (záměr)” määritelmä edellyttää alueen fyysistä olotilaa muuttavia töitä tai kajoamista. Käsite ”hanke (projekt)” (jonka määrittämisen kannalta on olennaista, että se voi vaikuttaa suojeltavaan alueeseen ”merkittävästi”) on tästä syystä [YVA-direktiivin] käsitettä ”hanke (záměr)” laajempi käsite (tuomio Coöperatie Mobilisation for the Environment UA ja Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg ym., C-293/17 ja C-294/17, EU:C:2018:882, 59–66 kohta).

22) Teollisuuden päästöistä annettuun direktiiviin 2010/75/EU voitaisiin soveltaa samaa lähestymistapaa kuin direktiiviin 92/43/ETY. Direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 9 alakohdassa käsite ”olennainen muutos” on määritelty laajasti, eli kyse voi olla (mistä tahansa) laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksesta tai tällaisen laitoksen laajennuksesta, josta saattaa aiheutua merkittäviä ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia. Tässä määritelmässä ei nimenomaisesti edellytetä, että ”olennaiseen muutokseen” liittyisi laitoksen fyysinen muutos.

23) Vaikka käsiteltävänä olevassa asiassa ei muutetakaan kaatopaikan sallittuja enimmäismittoja tai kokonaiskapasiteettia, kaatopaikkasäilytysajan pidentämisen seurauksena kaatopaikalle viedään kahden lisävuoden aikana jätettä (tiukasti määriteltynä kaatopaikkaan tulee fyysisiä muutoksia, vaikkakin vain aiemmin hyväksytyissä rajoissa). Tällä menettelyllä on jo sinällään ympäristövaikutuksia. Kuten *Městský soud* on aiemmin pääasian oikeudenkäynnissä esittänyt, yhtenäistettyä lupaa myönnettäessä otetaan huomioon kaatopaikan haitalliset ympäristövaikutukset, ja sillä asetetaan ehdot kaatopaikan pidolle ilmaston suojelelun (päästörajat mukaan lukien) tai pohja- ja pintavesien suojelelun näkökulmasta. Näin ollen ympäristövaikutukset jatkuvat kaatopaikkasäilytysajan pidentämisen seurauksena.

24) Direktiivin 2010/75/EU tavoitteena on sen johdanto-osan 12 perustelukappaleen ja 1 artiklan mukaan ympäristönsuojelelun korkean tason saavuttaminen kokonaisuudessaan. Lähtökohtaisesti ei siis ole mitään syytä siihen, miksi pelkästään laitoksen käyttöajan pidennystä koskevat muutokset (eli muutokset, joiden yhteydessä laitoksen käyttöä koskevat jäljellä olevat enimmäisrajat säilyvät muuttumattomina) pitäisi jättää käsitteen ”olennaiset muutokset” ulkopuolelle, sillä tällaisillakin muutoksilla voi olla merkittäviä haittavaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle teollisuuden päästöistä annetun direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 9 alakohdan määritelmässä tarkoitettulla tavalla.

[– –]